

KATEDRA ASIJSKÝCH STUDIÍ
Posudek na bakalářskou práci

Autor: Kateřina KOUDELOVÁ

Titul: *Vliv konfucianismu na korejskou společnost*

Oponent: doc. David Uher, PhD

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Téma:	5%	1
Metodologie:	20%	2
Vytvoření korpusu a jeho analýza:	20%	1
Použití odborné literatury:	20%	3
Struktura a forma:	20%	3
Bibliografický aparát:	15%	2
Celková známka před obhajobou:		2,15

Téma: Bez zásadních připomínek.

Metodologie: Bylo by bývalo vhodnější těsněji propojit teoretický rámec práce s analýzou, ideálně prostřednictvím křížových odkazů. V některých případech se tak diplomantka mohla vyhnout nadbytečnému historizování, když je práce v předloženém rozsahu již tak dostatečně dlouhá.

Analýza: Diplomantka vypracovala jasný a srozumitelný itinerář, který tak tvoří přehlednou, precizně zpracovanou osnovu následující analýzy.

Literatura: Studentka při výběru pramenů bohužel odkazuje vesměs na sekundární literaturu, což je zejména u filozofie problematické. Klíčovými přitom pro ni měly být nikoliv práce dr. Liščák a dr. Andělové. Určitým signálem této skutečnosti mohlo být diplomantce zjištění, že ani jeden z nich se čínskou filozofií profesně nezabývá (odtud např. zavádějící překlad pojmu i 義 „spravedlnost“ místo správnost, li 禮 „slušnost“ místo etiketa apod.). Jistě že se dr. Liščák profesionálně věnuje čínské religionistice, jeho zájem ale směřuje především na čínské křesťanství a křesťanství v Číně, nadto, jak diplomantka velice správně uvádí, konfucianismus *není* náboženství. Dalšímu diplomantčinu zájmu proto doporučuji především práci O. Krále (2005). Co se týče primární literatury, mám především na mysli novější překlad *Sebraných výroků* J. Vochaly (proč je tento překlad vhodnější než Průškovy *Hovory* vysvětluje doc. Vochala ve svém titulu, společně s filozofickým a filologickým rozбором díla). Ostatně jsou ve Vochalově překladu přítomny i další dva významné konfuciánské texty, tj. *Velké učení* a *O Středu* (které mimochodem jinde a jindy přeložil i O. Král). Doporučuji proto diplomantce kritičtější pohled a využití možnosti konzultovat problematiku přímo na kas ff UP se sinologem, který se konfucianismem zabývá (viz např. D. Uher: *Hanská grammatologie*).

Struktura a forma: V práci identifikuji jisté faktické nedostatky: Kchung Čchiou 孔丘 neodpovídá korejskému termínu Kongdža 孔子; raději vévoda z Čou než „Čouský vévoda;“ doba vlády zakladatelů dynastie Čou je, ostatně jako oni sami, legendární, proto by bylo bývalo vhodnější ji označit z obou stran otazníkem; úsměvným anachronismem je užívání zjednodušených znaků pro záznam jména osoby žijící za vlády dynastie Chan; pravý aristokrat raději než „ušlechtilý člověk;“ pět, respektive šest klasických knih raději než pouhé „tři“ (s. 14); znak žen 仁 „humanita“ (rozhodně ne „láska“) není ideogram

(člověk + dva) ale fonogram (žen + dva: něco, co souvisí se dvěma a čte se jako žen); etymologie znaku sin 信 směřuje spíše než k „pravdě“ k uvěřitelnosti (tj. k faktu: Archeology is the search for facts, not truth – G. Lucas). Diplomantka mj. zjednodušila dějiny vývoje konfucianismu do té míry, že opomenula revitalizaci konfucianismu (Mencius) a ustavení konfucianismu státní ideologií za Chanů (Tung Čung-šu). Konfuciův životopis je celý přeložen do češtiny (Lomová 2012) a bylo by bývalo vhodné na něj čtenáře upozornit. Velké množství personálií, na které by bylo bývalo stačilo odkázat, lze nalézt ve *Slovníku spisovatelů. Asie a Afrika* (Průšek 1967).

Bibliografický aparát: nepodporuji diplomantčinu volbu používat místo vědecké populární transkripce, když absolventská práce není určena pro laickou veřejnost; chybí citace v pozn. 11, 17 i jinde (dobu, kdy byla vyvrácena dynastie Čou, diplomantka nemůže pamatovat:-); příliš komplikovaná podoba citace zatěžuje práci přílišným opakováním, namísto titulu bych spíše uvítal vrocení; část poznámek není ukončena tečkou; někdy nepřesně (So-li x Čche, So-il, btw: čárka mezi příjmením a jménem ukazuje na jejich nezvyklou pozici v našich jazycích, kdy jsou obvykle uváděna v opačném pořadí; v korejštině je toto pořadí přirozené a čárka je zde proto zbytečná); diplomantka komentuje obecně známé skutečnosti (korejská „tři království“) a naopak (Ču Si).

- 1) proč není čínská filozofie považována evropskou filozofií za filozofii?
- 2) v dějinách čínské filozofie zastávají klíčové pozice čtyři filozofické školy: taoisté, konfuciáni, mohisté a legisté. Rozlišují se od sebe tím, jak odpovídají na dvě otázky: 1) existovala ideální společnost? 2) jaká je současná společnost? Jak na tyto otázky odpovídá konfucianismus?
- 3) jak by bylo lze v práci pokračovat? (viz Konfuciův důraz na tradici; konfuciánská „definice“ tao 道 „Cesty“, „náprava jmen“)

David Uher

v Olomouci
29. května 2019